No. 3065 Zaterdag 24 Juni 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Een Hongaar schilderde de Caraibische Zee

We hebben er in onze plaatselijke bladen niets van gelezen, dat de bekende Hongaarse Zee-schilder Oscar Mendlik, met het S.S. Oregon van de K.N.S.M. een bezoek heeft gebracht aan deze wateren, om deze op het doek te brengen.

De redactie van de Tijd heeft bij Mendlik een bezoek gebracht na deze reis en aan wat daarover verteld wordt, ontlenen we het volgende:

Er was eens, vele jaren geleden, een kleine Hongaarse jongen te Radvank aan de voet der Karpathen, die droomde van de zee, die hij nooit had gezien, die als hij ziek was en koorts had, haar rusteloze oneindigheid als een visioen voor ogen kreeg, hoge, groen-doorschijnende golven dreigend nader zag kantelen, welker aanblik hij vreesde, maar waar hij toch, als hij alleen was, telkens weer heftig naar verlangde.

Deze jongen, de zoon van een wiskunde leraar wilde schilder worden. Hij had aanleg en studeerde voor portrettist, maar achter de figuren en modellen, die hem bij de lessen voor ogen werden geplaatst, doemde steeds weer een vaag beeld op, de verschijning van een schone onbekende en zijn geest en zijn handen begeerden slechts die ene te protetteren, welke hij nimmer had gezien, maar die hem vervulde met heimwee en rusteloos verlangen: de wijde, levende zee.

Hij droeg dit heimwee met zich mee, de jaren zo door, zonder te weten hoe hij aan dit onbestemd verlangen richting en antwoord zou geven. Tot hij, de artistieke jongen, die trouw de grote exposities bezocht, een tentoonstelling zag van die vermaarde Zwitser Böcklin, die zeeën schilderde en zijn doeken te Boedapest had uitgespannen en heel de mystiek van het water, de vochtige atmosfeer der zeekust bracht aan de rand der zonnige, stoffige Puszta.

Twintig jaar was Oscar Mendlik toen hij voor het eerst de zee zelve zag: een rustige, blauwe Adria vóór Fiume. Het werd als de eerste ontmoeting van zijn geest met de uitverkorene, die zich als een bruid had getooid, zonnig en lieflijk. Toen wist hij, dat hij haar begeerde als een mooie, grillige vrouw, weelderig en verleidelijk, maar evenzeer listig en vol verraad, gereed tot felle uitbarstingen van niets ontziende woede. De zee zou zijn geliefde zijn en blijven, hij wilde haar kennen, haar mysteries doorgronden, hij was bereid met haar te vechten, te worstelen op leven en dood om haar dat geheim te ontrukken en het te dwingen en vast te leggen in lijnen en kleuren op zijn doek.

Oscar Mendlik werd zeeschilder.

Zijn levensweg voerde naar het Westen, naar de zee. Hij werkte enige jaren te Rome en kwam later naar Holland. Daar vond hij, dicht bij de zee, een geluk zoals het maar voor weinigen is weggelegd. Zijn huwelijk met Julia Mijnssen, de jeugdige beeldhouwster, die als eerste vrouw de „Prix de Rome" verwierf en die hij ook in de Eeuwige Stad had leren kennen, was rijk gezegend met aardse goederen, wat hem in staat stelde hun schoon en harmonisch leven in zorgeloosheid te wijden aan beider kunst. Te Aerdenhout lieten zij hun woning bouwen: „Erdölak", het Boshuis. Hier omringden zij zich met louter mooie dingen, ontvingen een uitgelezen schaar van vrienden en groten als Breitner en Bauer waren onder hen — hun enige zoon werd er geboren en groeide er op. En in hun atelier werkten zij beiden, man en vrouw, wier geest en hart zo wonderlijk eender bleken gestemd. Zij dienden de schoonheid, zij schiepen schoonheid, dit leven was als een droom, 35 jaren lang. Eerst kort geleden viel een schaduw over dit geluk; de dood van zijn echtgenote liet den grijzen Mendlik achter, alleen in zijn prachtig huis met slechts de herinnering als gezellin.

Nu is Oscar Mendlik 68 jaar en wij zijn zijn gast geweest op Erdölak. Hier heeft hij ons ontvangen in zijn huis en ons er rondgeleid en verteld van zijn leven en van zijn werk.

Hier in dit atelier heeft Mendlik zijn passie uitgeleefd voor de zee, die hij steeds in zijn nabijheid wist, welker zilten adem hij proefde en waarvan hij de stem vernam als de Noord-Wester, die wonderlijk sterke en brede wind, gromde om het huis. Hier heeft hij de altoos nieuwe indrukken uitgewerkt en vastgelegd, welke hij vergaarde langs het strand op tochten en reizen die hij menigmaal ondernam, het zeegat uit, het wijde water op, om dagen en weken lang de zee, de oceaan te kunnen bespieden en beluisteren, gewiegd te worden door haar deining, de wilde, bruisende spattende brekers te trotse(?)ren.

De Zuderzee heeft hij geschilderd met het eigen coloriet van haar korte golven, de forse Noordzee, ruiger van kleur en toon, de Golf van Biscaye, wild en stormig, het zonnige blauw van de Middellandse Zee, de diepe toon van de machtig deinende Oceaan. En ook onder de tropenhemel van Oost-Indië heeft hij gewerkt: zeeën, die men zelf moet hebben gezien, om in hun kleuren te geloven.

Hem bleef nog één illusie: de Atlantische Oceaan over te steken naar de West en ook daar het gezicht der zee in zijn geest te prenten, het spel der golven, lijnen, tinten en heel de atmosfeer te grijpen en uit te beelden.

Zo trok de 68-jarige onlangs als enige passagier op de Oberon, een vrachtboot der K.N.S.M. naar Colombia en de Kleine Antillen, een reis met veel zwaar weer, die het uithoudingsvermogen van den bejaarden kunstenaar op zware proef stelde. De Oberon had met aanhoudende storm te kampen als wilde de Zeegod dien anderen Oberon, daar aan boord, duidelijk doen weten, dat hij beter deed bij elven en nimfen van bos en veld te blijven dan in zijn Triton's rijk, najaden en zeemeerminnen met zijn kunst het hof te maken.

Maar de grijze Mendlik [...] de Oceaan en was in het minst niet vervaard voor de woede der ontketende elementen. Hij liet zich op de [...] vastsjorren en zwoegde op het stampende, slingerende schip, besproeid door het stuivende buiswater, aan zijn schetsen. Zo vocht hij, als menigmaal in zijn leven, met altoos diezelfde zee, die hem juist in haar weerspannigheid het liefst was. En hij won, als [...] vele malen: met trots bezag hij zijn doeken, waarop de Noord-Atlantische storm en orkaan is uitgebeeld.

Over dit alles, over de rijke ervaringen van deze laatste [...] weet Mendlik veel en onderhoudend te vertellen. Van kapitein Karsdorp, van de Oberon, die zo meesterijk de kunst verstond om een goede geest en een prettige sfeer aan boord te bewaren, zelfs op deze moeilijke vaart, waarbij met met allerhanden tegenslag had te kampen en die niet weinig trots was, later in de haven op Mendlik's werkstukken, welke in de salon waren opgehangen; elke vreemde aan boord moest ze zien en dan zei hij: hoe vind je wel, dat wij schilderen?! Trouwens allen aan boord waren vriendelijk en voorkomend. Daar was de gemoedelijke eerste stuurman, die met zijn goede humor veel zwarigheid verlichtte. Hij noemde de Oberon, die door de hoge zeeën vaak meer onder dan boven water voer: de Onderzee-Baron.

Op Curaçao en Aruba, aan de Colombiaanse kust bij Cartagena en Maracaibo, heeft Mendlik eveneens veel kunnen werken. De oogst van deze reis is dan ook bijzonder groot. Doek na doek werd ons getoond en nimmer zagen wij zó de zee in haar machtige bekoring, het gemarmerd, dooraderd water in steeds wisselende tekening en belichting onder luchten nu eens hoog en pralend, dan dreigend en somber. De zee, bij opkomend onweer, venijnig het valse licht op het schuim der brekers, orkaan op de Atlantic met zware deining en stuivende koppen, de blauwe zee bij de Azoren, bijkans zwart de Caraibische in de buurt van Portorico, een zee, die trots de kop opsteekt in de vlagende wind, citroengeel op voilet het maanlicht op de Oceaan.

En zijn werk van de kust, op Curaçao, op Aruba: een tropenzee, die zich te pletter loopt op de koraalrots: branding, die splijt met kruimig schuim in duizend tinten, een grondzee in het ochtendlicht, nog zonder vermoeidheid, blijmoedig en sterk, brekers, die hoog tegen de kust op slaan, felkleurig tegen het tonige, bronzen land daarachter.

Dan, bij zijn schilderijen, sprak Mendlik over de zee, over de psychologie van haar wezen, waarin zich de tragedie van het menselijk leven weerspiegelt; de rusteloosheid der zee, de hemel hoog en onbereikbaar en daartussen de scheiding, de altoos wijkende horizont. Zo vertelt toch het Scheppingsverhaal: „God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! En God maakte dat uitspansel en maakte scheiding tussen de wateren, die onder 't uitspansel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was alzo". Het water nu is het symbool van het leven en toen hemel en aarde, de wateren boven en de wateren beneden, gescheiden waren, heeft God daartussen de oneindigheid gezet. Dit is het geheim, waarom de aanblik der zee, de wisselwerking tussen lucht en water, den mens zo aantrekt en velen gans vervullen kan.

De ondergang van de „Squalus"

Hoe werkt de reddingskamer?

De Engelse, Franse en Amerikaanse Marine hebben ieder in de laatste weken een ernstig duikboot-ongeluk te boeken gehad. Dank zij de techniek is de Amerikaanse echter er nog het beste afgekomen.

Dagenlang heeft een gehele wereld, meegeleefd met het lot van de bemanning van de Amerikaanse onderzeeboot „Squalus", die zonk op de bodem der zee. De duikerklok, ook wel genaamd reddingskamer, bracht uitkomst. Drie-en-dertig opvarenden werden behouden boven water gebracht en wanneer de 27 overige leden van de bemanning niet terstond na het binnenstromen van het water in het achterschip waren verdronken, den vermoedelijk de gehele equipage van een afschuwelijke dood zijn gered.

De 33 Amerikaanse marine-mannen, die in vier etappes van de duikerklok uit hun stalen gevangenis op de bodem der zee zijn vrij gekomen, danken hun redding aan een uitvinding, welke in de loop der eeuwen steeds verder is geperfectioneerd en laatstelijk door een Amerikaan.

Zonder nader in te gaan op het eerste ontstaan van de duikerklok — we zouden dan een heel eind in de historie moeten teruggrijpen — kan worden vastgesteld, dat zolang men onderzeeboten heeft, men zich ook heeft bezig gehouden met de perfectie van de constructie van apparaten in casu duikerklokken, om de bemanning van verongelukte onderzeeërs nog het leven te redden.

De duikerklok (reddingskamer) van de „Falcon", welke klok viermaal e reis naar de bodem van de zee heeft gemaakt om het nog levende deel van de bemanning van de „Squalus" uit zijn benarde positie te bevrijden, is wanneer wij goed zijn ingelicht van Amerikaanse constructie, waarbij de nieuwste vindingen voor de eerste maal in toepassing zijn gebracht en ongetwijfeld met succes. Zij is van gegoten staal, heeft een hoogte van drie meter en een diameter van ongeveer twee meter. Het gevaarte, dat van onder geheel open is — water kan er niet indringen, wanneer de klok naar beneden wordt gelaten, want door een kabel wordt voortdurend vanaf het reddingsschip lucht toegevoerd, die op een zodanige spanning wordt gehouden, dat deze steeds groter is dan de druk van het omringende water — weegt plus minus 20.000 kilogram en biedt plaats voor zeven à acht personen.

Hoe werkt nu zo'n duikerklok?

Voordat de redders natuurlijk plaats nemen in de duikerklok, moet men eerst precies aan boord van het reddingsvaartuig hebben vastgesteld, waar de gezonken onderzeeër zich bevindt, hetgeen geschiedt door draadloze telefonie of door klopsignalen. Heeft men de positie weten te bepalen, dan wordt aan de onderzeeër een stalen tros bevestigd.

Nu kan met het reddingswerk worden begonnen. De duikerklok hangt in een bok en zakt langzaam naar de bodem van de zee en komt precies terecht boven de toren van de onderzeeër, welke toren als het ware geheel wordt omsloten. Dit in het geval de gezonken onderzeeboot rechtstandig op de bodem ligt. De toren van de onderzeeër heeft twee kleppen, t.w. een binnenste en een buitenste klep. In de onderzeeër staat één atmosfeer druk en in de toren eveneens, dies kan de binnenste klep gemakkelijk worden geopend. Met 7 à 8 man tegelijk verlaat men nu de onderzeeër en kruipt in de toren. De binnenste klep wordt gesloten. Langzaam aan wordt de atmosferische druk in de toren verhoogd — hetgeen geschiedt vanaf het reddingsvaartuig, waar manometers de stand registreren — totdat dezelfde atmosfeer is bereikt als in de duikerklok. In het onderhavige geval moest de atmosfeer worden opgevoerd tot 7, omdat men 70 meter diep lag.

Is de atmosferische druk in de toren van de onderzeeër gelijk aan de druk in de duikerklok of reddingskamer, dan belet niets meer om de buitenste klep van de toren van de onderzeeër te openen en de schipbreukelingen kunnen en reddingskamer binnengaan. Deze wordt nu door middel van een hijsinrichting naar de oppervlakte gehaald. De geredden kunnen nu maar niet zo aan boord stappen van het reddingsvaartuig, want dit zou ongetwijfeld hun dood betekenen. Immers, zij hebben enige tijd geleefd onder een atmosferische druk van 7 en nu moet langzaam aan, daarvoor bestaan allerlei medische voorschriften, deze druk weer worden verminderd tot het normale, n.l. één. Uit de reddingskamer of duikerklok komt men eerst via een sluis, waar men zich dan moet wennen aan de langzame overgang, op het reddingsvaartuig......

Wij hebben nu verondersteld, dat de „Squalus" horizontaal op de bodem van de zee ligt, maar wanneer dit nu eens niet het geval zou zijn geweest en de reddingskamer of duikerklok niet rechtstandig had kunnen worden geplaatst op de toren van de onderzeeër...... wat dan!

In zulk een geval had men gebruik moeten maken van het z.g. Draegervest of de Amerikaanse long, een uitvinding van den Amerikaansen kapitein Momsen. De reddingskamer blijft dan op manshoogte hangen in de onmiddellijke omgeving van de uitgang van de toren van de verongelukte onderzeeër. De schipbreukelingen kruipen weer met zeven à acht man, echter nu voorzien van het z.g. Draegervest, in de toren en sluiten de binnenste klep af. Dit Draegervest bestaat uit een soort masker, dat men opzet en waaraan twee flessen zijn verbonden met samengeperste lucht, welke flessen op de rug zijn vastgemaakt. Heeft men zich aldus uitgerust, dan wordt de buitenste klep van de toren opengemaakt en men loopt door het water naar de in de onmiddellijke omgeving zich bevindende reddingskamer. De flessen bevatten voldoende zuurstof om met de duikerklok de reis van enkele minuten naar de oppervlakte mee te maken. Deze laatste methode met vooral die gang door het water, is weinig aanlokkelijk, maar wanneer de dood wenkt, trotseert men veel.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De grote spanning, gelijk we in ons vorig overzicht reeds schreven, blijft momenteel in het Oosten hangen; en het zal wel waar zijn, wat de berichten melden, dat de toestand zeer gespannen en gevaarlijk is; maar we geloven niet, dat het tot erger incidenten komen zal.

Na de moeilijkheden om de concessies in Tientsin, zijn er thans weer meer moeilijkheden gekomen, nu Japan de laatste Chinese haven Swatow bezet heeft. Waar de kwestie om gaat, is dit, dat Japan ervan overtuigd is, dat door bemiddeling van al die vreemde concessies Tsjang Kai Shek gesteund wordt en dat de verschillende concessionarissen er niet aan denken van deze jarenoude voorrechten afstand te doen. Door het zenden van oorlogsschepen en zelfs troepen, hebben zij dan ook wel te kennen gegeven, dat zij er niet aan denken om de eisen van Japan in te willigen.

Ook de conferentie die te Singapore tussen de verschillende vlootbevelhebbers is gehouden, wijst wel op een houding van niet toegeven en zelfs het nemen van repressailles.

Met een zeker welbehagen moeten de totalitairen althans Duitsland, de moeilijkheden in het verre Oosten gade slaan. Opmerkelijk is, in ieder geval, dat Goebbels momenteel steeds meer een hogere toon begint aan te slaan ten opzichte van Danzig en de Corridor. In troebel water is 't natuurlijk goed vissen en het is ongetwijfeld met lede ogen, dat Goebbels dit visje nog niet in het Duitse aquarium ziet rondzwemmen, terwijl Hitler, zoals hij het een vorige keer zeide, het toch gezegd had, dat dit gebeuren zou.

Het wordt bovendien voor Duitsland hoog tijd, dat de Volksgenossen weer eens wat afleiding krijgen, want het wordt met de dag duidelijker, dat de overweldiging van Tsjechië door Duitsland een kapitale fout is geweest van de nationale socialistische veroveringspolitiek. Zelfs tal van de nazi's vriendelijk gezinde organen waren door de Berlijnse feestvreugde niet blind voor de moeilijkheden die na dit gevaarlijke avontuur zouden opdoemen. Zij, die Hitler gewaarschuwd hadden voor een opmars naar Praag, zijn helaas door de feiten in het gelijk gesteld. Duitsland won met geweld Praag, maar verspeelde in hetzelfde uur het vertrouwen van de ganse wereld. Het zal voor Berlijn uiterst moeilijk zijn om het geschokte vertrouwen te herstellen. Daartoe is meer nodig dan een oratorische redevoering, waarin gepoogd wordt met verdraaiing der feiten en met miskenning van gemaakte afspraken en aangegane verplichtingen, een politieke misgreep te willen rechtvaardigen. Van de Duitse leiders worden d a d e n verlangd die het vertrouwen in de nationaal-socialistische politiek kunnen herstellen. Men moet in Berlijn willen begrijpen, dat herstel van het vertrouwen in de eerste plaats voor het ganse Duitse rijk van het allergrootste belang is. Waaraan onmiddellijk dient te worden

toegevoegd, dat Berlijn weinig ruimte laat aan de veronderstelling, dat men aldaar geneigd is het gepleegde onrecht aan Praag te herstellen.

Dit wat de algemene zijde van het vraagstuk betreft.

Het probleem, dat men wellicht het beste kan aanduiden met de naam Praag, heeft echter én voor de wereld én voor Duitsland ook nog een bijzondere zijde. Wanneer men te Berlijn daarvoor blind is — en de tekenen wijzen daarop — dan komen de fatale gevolgen ervan al weer ten volle voor rekening van het Duitse rijk.

De bijzondere zijde van het vraagstuk waarop we hier doelen zit aan de binnenkant en heet de z.g. germanisering van Tsjechië.

Hitler, die in woord en geschrift herhaaldelijk heeft gezegd, dat de aanwezigheid van onderworpen vreemde volkselementen in een staat een latente bedreiging betekent van de eenheid van die staat; dat de overbrenging van het Tsjechische wapenarsenaal naar het Duitse rijk de grondslag werd voor de „vrede" in Tsjechië, diezelfde Hitler schijnt nu geen oog te hebben voor de gevaren en moeilijkheden die de overweldiging in het algemeen en de drang tot germanisering van Tsjechië in het bijzonder, voor Duitsland inhouden.

De berichten over de germanisering van Tsjechië die aan de Duitse censuur weten te ontsnappen zijn verontrustend. Zij vullen de officiële houding van de leiders van het „protectoraat" op bijzondere wijze aan. Met die houding is men te Berlijn op de verkeerde weg. Het met dwang besturen van een belangrijke minderheid, het toepassen van een methode, waardoor die minderheid rechteloos wordt, kan nooit in het wezenlijk belang van Duitsland zijn. Noch politiek, noch economisch.

Zeer terecht schreef onlangs Prof. Veraart in een artikel in „Roeping" over Duitsland.

Het is het grootste ongeluk van Duitsland, niet te beseffen, hoe diep het gehaat is bij de beschaafde volken Zeker, dwaasheid zou het zijn te ontkennen en niet te eerbiedigen de grote arbeidzaamheid, het groot organisatorisch vermogen, de discipline van dit machtig volk. Maar dat alles betekent geen cultuur — wat moeilijk te verduwen valt voor een aantal verwatenen, die zwetsen van de Duitse cultuur boven alles. En ook wordt dit belangrijke werk — voorzover het waarde heeft — ongenietelijk gemaakt door de afschuwelijke bewegingen van een geheel volk: van protsen en pralen, van snauwen en bulderen, van alles-in-uniform-en-in-paradepas, van eindeloze Schablone in hulde en afkeer, in geschrift en beleefdheidsvorm. Dit volk heeft zijn ziel verloren.

En verder:

De wereld heeft groot belang bij de gezonde economische krachten van Duitsland. Er moet haar alles aan gelegen zijn met een normaal geleid volk, zonder al de fantasterijen en al de waan van thans ernstig over gezonde internationale economische betrekkingen te onderhandelen.

Nog een staaltje blijkbaar van Duitse methodes is, het verzoek van Duitsland om terugroeping van de Engelse consul uit Wenen. Deze zou oorzaak zijn geweest voor het verspreiden van leugenberichten.

In feite echter schijnt het een rancune-maatregel te zijn tegen Engelands verzoek om terugroeping van de Duitse consul te Liverpool, die in verbinding stond met een Duitse spion.

Terwijl er geruchten gingen dat Franco een Duits voorstel zou geweigerd hebben om zich aan te sluiten bij de as Rome-Berlijn en van Duitse zijde een dergelijk voorstel werd tegengesproken, heeft Franco 1200 millioen goud geleend van Frankrijk voor de wederopbouw van Spanje. Aan een verbinding van Spanje met de as is hiermede wel niet meer te geloven, hetgeen voor Italië en Duitsland wel een gevoelig verlies betekent.

Onder groot enthousiasme van de bevolking zijn de Engelse Koningen Donderdag te Londen teruggekeerd van hun reis naar Canada en de Verenigde Staten.

In het enthousiasme van de Londense bevolking, deelde ook de Amerikaanse natie, wat bleek in het zingen van het Amerikaanse volkslied.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE PRIJSGEVER VAN LINDBERGH OVERLEDEN.

In de kerk van St. Vincentius a Paulo in West 23d Str. te New York, werd voor 14 dagen de uitvaart gehouden voor Raymond Orteig, de schenker van de 25 duizend dollar welke voor Col. Charles Lindbergh aanleiding was voor zijn historische Oceaanvlucht.

Mr. Orteig was eigenaar van een van New Yorks grootste restaurants en een der voormannen van de Franse kolonie. Meer dan 10 jaar geleden trok hij zich terug uit zaken, maar zijn zoons beheren nog het Lafayette hotel waar Orteig gedurende 47 jaren de voornaamste binnen- en buitenlandse gasten ontving.

Orteig was geboren in het dorpje Louvie bij Luzon in de Franse Pyreneeën. Als herdersjongen van 12 jaar zeide zijn grootmoeder tegen hem om maar naar Amerika te gaan, waarheen een oom enkele jaren tevoren was vertrokken.

Hij kwam te New York met 13 fr. op zak en begon als barjongen voor 2 dollars in de week. Spoedig kwam hij verder en was in staat het hotel Martin over te nemen, wat hij Lafayette noemde.

De getekende cheque van Lindbergh is nog in het hotel te zien, alsmede de vlag, welke Lindbergh plaatste op de Place de la Concorde te Parijs.

WAT MEN IN DUITSLAND ZICH TEGENOVER STAATSHOOFDEN VEROORLOOFT.

Wij namen dezer dagen uit de liberale Nieuwe Rott. Crt. een verontwaardigd schrijven over van een niet-katholieken Nederlander, wonende in het Duitse Rijnland, inzake het minderwaardige anti-papisme, dat momenteel in Duitsland met beledigende en grievende etalages in sommige straten in Keulen t.a.v. Z.H. de Paus ten toon wordt gespreid.

Naar aanleiding hiervan schrijft P. S. in de Zuid-Limburger o.m. het volgende:

„Laten wij er maar niets van zeggen. Het vunzig gedoe veroordeelt zich zelf.

Maar één opmerking, of een vraag zo men wil, dringt zich toch op.

Het behoort tot de internationale gebruiken, dat het hoofd van een bevriende Staat — souverein of president — niet straffeloos kan worden beledigd.

Herhaaldelijk komt het voor, dat wegens een dergelijk delict een vervolging wordt ingesteld, en een veroordeling uitgesproken.

De Paus is óók een souverein, en zijn wereldlijk gebied, hoe klein van omvang het moge wezen, een zelfstandige Staat.

Er bestaan bovendien normale diplomatieke betrekkingen tussen het Vaticaan en het Duitse Rijk.

Hoe is het dan te verklaren, dat de Paus kan worden gehoond en beledigd in schotschriften, waarvan de titel reeds onverholen doel en opzet verraden?

En hoe is het mogelijk, dat daartegen niet van hoger hand wordt opgetreden?

Men is gewoon zich in onze tijd over weinig meer te verbazen. Er gebeurt immers zovéél, wat men tot vóór weinige jaren niet mogelijk zou hebben geacht. Maar deze schaamteloze aanvallen op Kerk en Paus in een katholieke plaats moeten zelfs een protestant met de uiterste verwondering vervullen.

En den katholiek treffen zij in het diepst van zijn gemoed, ook haalt hij er verachtelijk de schouders voor op". Inderdaad als in Nederland en trouwens elders, Hitler, die als staatshoofd, tevens partijleider optreedt en dan allerminst 'n blad voor de mond neemt, in de politieke strijd persoonlijk wordt aangetast, staan de Duitse diplomatieke vertegenwoordigers in die landen — het vorige jaar nog deed het de Duitse consul in Suriname — onmiddellijk gereed bij de Regering op een strafvervolging aan te dringen. Omdat Hitler een staatshoofd is. Maar zelf neemt men het in Duitsland met andere staatshoofden niet zo nauw.

HOE EEN DUITS ANTI-PAPISTISCH RELLETJE EEN BLUNDER WERD.

In een onzer laatste nummers lieten wij een niet-katholiek aan het woord, die zich ergerde over het vulgaire anti-papisme van het nationaal-socialisme in Duitsland.

Van welk een gehalte dit is, bewees dezer dagen de „Westdeutsche Beobachter". Dit blad wilde enkele onthullingen doen over de luxe in het Vaticaan en van de kostbare hofhouding, waarmee de Paus zich omringde, een luxe welke die van elk ander vorstenhuis, waaronder de rijksten der wereld, overtrof. Zo zou volgens de nieuwste officiële publicaties, aldus dit Duitse blad, Pius XII niet minder dan 2500 Pauselijke hofprelaten om zich heen hebben, 600 protonotarissen en 300 ere-kamerheren, waarbij dan nog duizenden andere waardigheidsbekleders waren als „Phalzprelaten".

De N. R. Crt. die dit mooie verhaaltje overnam, wist met dit laatste woord geen weg en nam het maar onvertaald over.

De Volkskrant wijst er nu op, dat indien de N.R. Crt. zich even de moeite had getroost het pauselijk jaarboek „Annuario Pontificio" open te slaan, 't onmiddellijk ontdekt zou hebben, aan welke dwaze fantasieën het Duitse blad zich schuldig maakt.

Het heeft zonder meer de kath. waardigheidsbekleders over de gehele wereld, die de eretitel dragen van Pauselijk Kamerheer bij de hofhouding van Pius XII ingedeeld. Alle Monseigneurs, die geheim Kamerheer zijn of Protonotarius Apostolicus, zijn in de fantasie van het blad overgebracht naar het Vaticaan om daar deel uit te maken van het luxueuze Pauselijke hof. Vooral het aantal erekamerheren, die men onder de geestelijkheid van elk bisdom een aantal vindt, is zeer groot, zó groot zelf, dat dit aantal belangrijk groter is dan het totaal aantal inwoners van de Pauselijke Staat. Het aantal inwoners van de Pauselijke Staat, alles inbegrepen, bedroeg op 1 Jan. 1939: 1924. Maar volgens de Westdeutsche Beobachter is het aantal kamerheren, behorende tot de hofhouding van den Paus, reeds 3400.

Zo wordt door de nat. soc. pers het Duitse publiek tegen den Paus, die zich aan een ergerlijke luxe zou schuldig maken, opgezet. Maar dat ook een Nederlands blad van standing als de N.R. Crt. daar nog invliegt, is toch wel erg.

STRIJD TEGEN HET GELOOF TOT IN STERVENSUUR.

Het H. Oliesel zal velen niet meer kunnen worden toegediend.

Van de kansels in alle katholieke kerken te Wenen is meegedeeld, dat het H. Oliesel in de openbare ziekenhuizen niet mag worden toegediend, uitgezonderd in die gevallen, waarin de in stervensgevaar verkerende patiënt er zelf schriftelijk om vraagt.

Dit voorschrift heeft grote ongerustheid gewekt onder de Katholieken, daar het vele patiënten van de gelegenheid zal beroven, het H. Sacrament des Oliesels te ontvangen.

WAAR DE KATHOLIEKEN GEEN RECHTEN HEBBEN.

Mgr. O'Lallaghan over de geloofsvervolging in Noord-Ierland.

Ter gelegenheid van de grote bedevaart van duizenden katholieken uit Belfast naar het heiligdom van den zaligen Oliver Plunkett in Drogheda, verklaarde mgr. O'Callaghan, dat er in Ierland niemand is, die de voetstappen van den om het geloof gemartelden zaligen Oliver Plunkett méér gevolgd heeft dan de bevolking van de bisdommen Down en Connor, het protestantse Ulster.

„De bevolking van Belfast en de zes graafschappen, aldus mgr. O'Callaghan beleeft uren van een stil martelaarschap.

Wij weten, dat gij te lijden hebt voor uw katholieke scholen.

Wij weten, hoe de regering van de zes graafschappen de katholieke opvoeding behandelt, hoe de werkgevers het katholieke geloof trachten uit te roeien, door de katholieken een aanstelling te weigeren. Wie een katholieke school bezoekt, heeft bijna geen kans om vooruit te komen in de zes graafschappen. De katholieken hebben geen rechten. Voor hen bestaat zelfs een spreekverbod, en enkele maanden geleden werden hun openbare vergaderingen verboden. Dit is niets anders dan een openlijke geloofsvervolging".

BOEKBESPREKING.

SPAANS LEESBOEK.

Practische Spaanse Lectuur, te gebruiken bij A. D. Leeman „Método prático para aprender el español"

door Dr. G. J. GEERS.

uitgave van De Gebroeders van Cleef, 's-Gravenhage.

Het leerboek van Leeman is nog altijd een van de meest gebruikte leerboeken voor Nederlanders, die het Spaans grondig willen leren. Volgens de Voorrede van het „Leesboek", dat wij bespreken, werd het 4de Stuk niet zoveel gebruikt, reden waarom dit deel door de uitgevers niet meer wordt herdrukt. Om genoemd deel te vervangen, werd door Dr. Geers dit Leesboek samengesteld. Het bevat, behalve verschillende hoofdstukken over gramática uit het vroegere 4de Stuk, o.a. over de concordancia, verbos auxiliares, infinitivo, gerundio, participio en subjuntivo. Verder bestaat het Leesboek uit leesstof vap goede moderne Spaanse schrijvers, artikelen uit kranten en tijdschriften, lessen over zakelijke onderwerpen betreffende het dagelijks leven en denken van Spanjaarden en Spaans-Amerikanen enz. Daar in Nederland het Spaans nog altijd voornamelijk bestudeerd wordt door mensen die in de handel zijn, is het te begrijpen, dat de leesstof vooral van handels-economische aard is.

Als aanhangsel zijn nog opgenomen overzichten van werkwoorden met vaste voorzetsels. Eenieder die talen bestudeert, weet, dat het voorzetsel grote moeilijkheden oplevert, in zoverre zijn deze overzichten van groot gemak bij de studie.

Zij die studeren voor een praktijkdiploma in de Spaanse Handelscorrespondentie zullen in deze uitgave een hulpmiddel vinden, om aan hun studie de laatste hand te leggen. Wij sluiten met de hoop van den samensteller te delen, dat dit boek velen van dienst zal mogen zijn.

ROYAL MARINE BAND
MILITARY BAND CONCERT
of the
of H. M. S. „AJAX".
by kind permission of Captain
C. H. L. WOODHOUSE R.N.

EDWARD BARNES — Bandmaster.

1. March Selection Steps of Glory — Arr Winter
2. Caprice Grasshoppers Dance — Bucalossi
3. Selection Musical Comedy Switch — Arr Henry Hall
4. Valse Sobre las Oals — Rosas
5. Selection No No Nanette — Yeomans
6. Intermezzo Mill in the Black Forest — Beilenberg
7. Selection Comique Lightning Switch — Alford
8. Morceau Wedding of the Rose — Jessel

CURACAO.

K
KRO
O

UITZENDING NEDERLANDS WERELDPROGRAMMA.
Zondg, 25 Juni 1939.
01.25 — 02.25 uur G.M.T.
Via P.C.J. Golflengte 31.28 meter.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Katholieke Filmactie" door Pater v.d. Velden O. Praem.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale utizending 13.35 — 14.35.
Via P.H.I. Golflengte 16.88 meter.

1. Mars
2. De Film in Nederland door A. van Domburg
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

IN DANK ONTVANGEN.

Het Hollandse Handelshuis deelt ons mede, dat het heden door de firma N.V. Internationale Cacaofabrieken Blooker's Cacao aangesteld is tot hare alleenvertegenwoordigers voor Curaçao, Aruba en Bonaire.

In dank ontving de redactie een hoeveelheid monsterbusjes, prenten- en sluitzegelboekjes en een busje BLOOKER'S Pastilles.

Van de firma Moreno Brandao enige pakjes Anacin, bekend geneesmiddel tegen hoofdpijn, koorts, rheumatiek, enz.

C.V.B.-NIEUWS.

Het Bestuur van de C.V.B. deelt ons mede, dat a.s. Zondag 25 dezer des n.m. om half vijf op het terrein Mundo Nobo een voetbalwedstrijd gespeeld zal worden tussen het elftal van Hs. Ms. „AJAX" en de 1939 plaatselijke kampioenen, S.U.B.T.

EENS PALEIS, THANS EEN BRANDENDE PUINHOOP! ZAL OOK UW EIGENDOM DIT LOT BESCHOREN ZIJN? NEEMT MAATREGELEN VOOR BRANDBESTRIJDING!

MEDEDELING.

Het ligt in de bedoeling van de feestcommissie ter gelegenheid van de binnenkort te verwachten heuglijke geboorte in het Koninklijk Huis wederom een defilé voor Zijne Excellentie den Gouverneur te houden.

De verenigingen, die aan dit defilé wensen deel te nemen, worden vriendelijk verzocht zich vóór de 15de Juli a.s. schriftelijk op te geven aan den Voorzitter van de sub-commissie voor vuurwerk en optochten.

Alle gewenste inlichtingen zullen door de leden dezer sub-commissie gaarne worden verstrekt.

De sub-commissie voornoemd is als volgt samengesteld:

E. E. Venema, Voorzitter, adres Hoofdbureau van Politie; A. N. Th. van der Heide, W. J. van der Kroef, van Meeteren, secretaris; J. N. Butôt, Th. A. J. van Erp, W. Gauw, K. K. G. Statius Muller, L. D. Nederhorst, C. N. Winkel.

WETGEVING NIET ONVOLDOENDE?

Met Hemelvaartsdag heeft zich te Lonneker in Nederland het volgende drama afgespeeld.

Een dronken chauffeur reed binnen enkele minuten een 15 jarig meisje dood dat met een kinderwagen reed waarin een halfjarig broertje, dat eveneens vermorzeld werd.

15 Meter voor de kinderwagen werd een 12 jarig meisje op enkele meters afstand van de ouderlijke woning door de auto gegrepen en gedood. Even verder fietste een echtpaar, waarvan de man met zijn hoofd tegen een boom te pletter gereden werd.

Toen de man na zijn roes te hebben uitgeslapen kon verhoord worden, wist hij niet anders dan dat hij heel vaag meende gezien te hebben, dat hij iemand met zijn wagen geraakt had.

En het slot, het merkwaardige slot van dit drama!

Na verhoor is S. met een ernstige waarschuwing van den commissaris van politie heengezonden, omdat op dood door schuld, welke hem ten laste kan worden gelegd, geen voorlopige hechtenis staat.

De maximumstraf waartoe S. veroordeeld kan worden is negen maanden.

NIEUWE Iste LUITENANT MILITAIRE POLITIE.

Uit Ons Noorden vernemen we dat de nieuwe 1ste Luit. van de Milit. Politie voor Curaçao is de Heer G. J. Botterweg. We lezen daar n.l. van zijn afscheid als adjudant-inspecteur van het Winschoter politiekorps in verband met zijn aanstaand vertrek naar Curaçao, waar hij voor de tijd van 5 jaar is benoemd, tot 1e Luitenant bij het korps Militaire Politietroepen.

De scheidende Adjudant-inspecteur werd namens het Politiekorps toegesproken door Commissaris J. B. S. Römelingh, die in waarderende woorden wees op de steeds prettige onderlinge samenwerking en den heer Botterweg een succesvolle loopbaan in het Overzese gebied toewenste. Eveneens werden hartelijke woorden van afscheid gesproken door Majoor Haanstra, namens de Brigade der Rijksveldwacht en door Opper Jansen, namens de Brigade der Kon. Marechaussee.

Door het gemeente-politiekorps werd aan den heer Botterweg een herinnerings-foto van het korps aangeboden.

De heer Botterweg dankte met enige gepaste woorden voor de hem gebrachte hulde en het cadeau, waarna men nog enige tijd gezellig bijeen bleef.

UITZENDINGEN.

Bestemd voor uitzending naar Curaçao: dr. A. W. Pot, thans bacterioloog aan het rijksinstituut voor de volksgezondheid te Utrecht ,als bacterioloog bij de openbare gezondheidsdienst in Curaçao, Adriaan van Ostadelaan 58bis, Utrecht;

F.W. Kleve, analyst 1e kl. bij het rijkslandbouwproefstation te Hoorn, als analyst in de bacteriologie en serologie bij de openbare gezondheidsdienst in Curaçao, Koepoortsweg 96, te Hoorn.

GESCHENKEN UIT NEDERL. OVERZESE GEWESTEN.

Er wordt geen nadere belasting dan het statistiekrecht meer geheven.

Blijkens de van het ministerie van Financiën ontvangen mededeling wordt op de hierna aangegeven voet voor uit Nederlands-Indië, Suriname en Curaçao verzonden goederen, die kennelijk als geschenk zijn bedoeld, in Nederland geen andere belasting dan het statistiekrecht meer geheven.

De getroffen maatregel heeft alleen betrekking op rechtstreeks uit de Nederlandse overzese gewesten naar het moederland gezonden goederen, waarvan de waarde per zending niet meer dan f 7.50 bedraagt en waarvoor aan invoerrecht en/of accijns geen hoger bedrag dan f 1 verschuldigd zou zijn. Bovendien moet de aard der zending zelve het aannemelijk doen zijn, dat de goederen uitsluitend met het oog op familie- of vriendschapsbanden als geschenk zijn verzonden. Hieruit volgt, dat b.v. goederen, welke op bestelling worden toegezonden of onder reisbagage worden ingevoerd, en al dan niet ongevraagd toegezonden reclamegeschenken niet onder deze regeling vallen.

GESLAAGD UITSTAPJE VAN DE MATROZEN VAN HET ENGELS OORLOGSSCHIP H.M.S. „AJAX".

Door de afdeling Curaçao van de Koninklijke Nederlandse Vereniging ONZE VLOOT werd Donderdagmiddag een uitstapje georganiseerd naar de Grot en het Vliegveld Hato, waaraan door een honderdtal leden der bemanning van H. M. S. Ajax werd deelgenomen. Door de welwillende medewerking van de Commandanten van het Waterfort en het Vrijwilligerscorps en van de K.L.M. had men de beschikking over vier autobussen. Om twee uur startte de eerste groep, waarvan behalve de Engelse matrozen en hun begeleiders ook nog een twaalftal Nederlandse Mariniers met enige Officieren en Onderofficieren deel uitmaakten. Een uur later vertrok de tweede groep vanaf Hotel Americano.

Langs de Breedestraat en de Rooweg bereikte men de nieuwe weg naar Hato en veel te spoedig, naar de zin der matrozen, bereikte men de grot. Onder leiding van het bekende oude vrouwtje maakte het gezelschap een wandeling door de grot, en de matrozen toonden zich, ondanks de hoge temperatuur die in de grot heerst, uiterst voldaan. Wij hoorden enige malen de opmerking dat deze grot ongetwijfeld met verschillende buitenlandse kan concurreren. Hierna bracht men een bezoek aan het vliegveld, dat een levendige aanblik bood, doordat behalve de gewone lijnvliegtuigen ook enige sportvliegers boven het terrein cirkelden. Een vriendelijke geste, die door de bezoekers ongetwijfeld zeer werd gewaardeerd.

Na bezichtiging van de Hangars en wat er verder aan bezienswaardigs op en bij het Vliegveld aanwezig is, aanvaardde het gezelschap de terugtocht. De route ging nu rond het Schottegat en te ongeveer zes uur was men weer op het uitgangspunt terug. „Onze Vloot" kan op een geslaagde middag terugzien.

Rest ons tenslotte nog te vermelden, dat de Firma Mensing & Co geheel belangeloos Heineken's Bier beschikbaar had gesteld. De matrozen bleken het Hollandse Bier te waarderen.

TE VERWACHTEN SCHEPEN OVER DE MAAND JUNI 1939.

24.	ENG.	„CARINTHIA"	LA GUAIRA	KINGSTON.
25.	Ned.	„Van Rensselaer"	New-York	Pto. Cabello.
25.	„	„Costa Rica"	Pto. Cabello	Pto. Colombia.
26.	Dom.	„San Rafael"	Cd. Trujillo	Aruba.
26.	Ned.	„El Libertador"	M.bo.|Aruba	Aruba|M.bo.
26.	„	„Crijnssen"	La Guaira	New-York.
26.	Noorsch	„Ciss"	Maracaibo	Aruba|M.bo.
26.	Cub.	„Cuba"	San Juan	La Guaira.
27.	Ned.	„Baralt"	B.W.E.|Bonaire	Bonaire|B.W.E.
27.	Amk.	„Santa Paula"	New-York	La Guaira.
28.	Ned.	„Strabo"	Oost Venezuela	?
28.	„	„Dido"	Sto. Domingo	Sto. Domingo.
28.	„	„Plato"	Haiti	Haiti.
28.	Duitsch.	„Frisia"	Maracaibo	Maracaibo.

AANRIJDING.

Bij een aanrijding in de Breedestraat op Otrobanda tussen twee personenauto's liepen twee inzittenden niet ernstige verwondingen op. Zij zijn ter verpleging vervoerd naar het St. Elisabeths Gasthuis alhier.

BEDRIJFSONGEVAL.

Bij een bedrijfsongeval op het Islaterrein liep de 26-jarige Portugees De A. een zodanige verwonding op aan het hoofd, dat hij ter verpleging moest worden overgebracht naar het Sanatorium alhier.

BEDOLVEN.

Bij het uitgraven van een bakoven stortte deze in. De uitgraver, een zekere T. werd daarbij bedolven. Door den man snel uit te graven werd het ergste voorkomen. Hij had echter een zeer ernstige verwonding opgelopen aan zijn rug. Per ambulance-auto werd hij naar het St. Elisabeths Gasthuis vervoerd.

SUR. KRING ST. ALOYSIUS.

De Surinaamse kring St. Aloysius vierde Woensdag j.l. het feest van har patroon St. Aloysius in haar clubgebouw bij het Gouverneur Barge's Bad.

Zeer velen waren er opgekomen naar hun voor deze dag aardig versierd en verlicht „home" Mgr. Verriet woonde deze vergadering bij, wat hoogst gewaardeerd werd.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof:

(Binnenland-, Buitenlands- Vrijstelling van dienst, Buiten bezwaar van den Lande).

K. H. Walraven, tijdl. klerk ter Administratie van financiën; één maand verlof buiten bezwaar van den lande en één maand vrijstelling van dienst; ingang: nader vast te stellen datum.

L. G. Verdood, seiner bij den landsradiodienst alhier; vier weken vrijstelling van dienst.

A. van Waveren, Gouvernements-Adjudant-Accountant; 3 maanden verlof buiten bezwaar van den Lande in aansluiting aan verleende vrijstelling van dienst ingaande Augustus 1939.

Waarneming:

J. H. R. Beaujon, adjunct-commies ter Inspectie der belastingen; als Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen ged. verlof E. A. Romer.

Eervol ontslag aan:

J. E. Beunders, tijdl. schrijver ten kantore van den Koloniaal Ontvanger; op zijn verzoek met ingang van 1 Juli 1939.

O. V. van der Dijs, schrijver op het Bevolkingsbureau alhier; op eigen verzoek met ingang van 1 Juli 1939.

Bioscoopcommissie op Aruba:

Benoemd tot lid: A. J. C. Roghmans, Pastoor te Noord op Aruba.

Benoeming:

N. J. Redeker tot onderwijzer 1e kl. cat. B. bij ret Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Hendrikschool alhier.

Radio-commissie:

Ontslagen als lid: C. Holstein; op eigen verzoek.

Benoemd tot lid: P. Vaneer.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft bepaald dat op de verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, op Donderdag 29 Juni 1939 van zonsop- tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de gouvernements-vaartuigen, de nationale vlag zal worden uitgehangen.

In de commissie tot viering van de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin zijn benoemd:

W. F. G. Mensing, tot lid en voorzitter;

tot leden: D. Capriles, D. Duque, J. Jonkhout, Frater Odulphinus, H. J. da Silva en J. van de Walle.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft op een aan Z. E. Minister H. Colijn gezonden telegram, luidende:

Voorzitter Ministerraad H. Colijn, Haag.

Namens gebiedsdeel bied ik U hartelijke gelukwensen aan met Uw zeventigste verjaardag.

Wouters:

het volgende telegram ontvangen:

Z.H. Wouters Gouverneur Curaçao: Betuig U mijn hartelijke dank voor gelukwensen namens gebiedsdeel bij mijn 70ste verjaardag.

H. Colijn.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

FILMBESPREKING.

ALS IK KONING WAS (Cinelandia)

Deze film is een klucht en als zodanig heeft zij haar zeer goede kanten.

Parijs wordt belegerd door de Bourgondiërs en lijdt honger; maar de straatslijper Villon eet ongevraagd mee van des konings particuliere voedselvoorraden. Door een toevallige omstandigheid wordt hij tot opperveldmaarschalk benoemd en ligt dan permanent overhoop met de generaals. Als het leger van die heren in de pan is gehakt, ziet Villon de kans om met de hulp van het volk de Bourgondiërs te verslaan. Hij wordt dan gevangen genomen door de zelf niet in de pan gehakte generaals en de koning veroordeelt hem dan tot levenslange „gevangenistraf" binnen de grenzen van Frankrijk, maar buiten Parijs. Hij vertrekt dan naar buiten de stad en zijn aangebedene volgt hem.

Het loopt natuurlijk een beetje gek, maar wat wil U anders in een caricatuur van een „historische" film? We hebben nu zoveel ernstig bedoelde „historische" producten gehad, dat wat Don Quichotterie wel op zijn plaats is.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuws.

Het Prinselijk jacht, de Piet Hein is 20 Juni te Veere aangekomen. Bij het invaren van de sluis werd het Prinselijk gezin door een grote menigte begroet. Het Prinselijk Paar bevond zich op dek, en Prins Bernhard hield het prinsesje op de arm. Door het publiek werden de vorstelijke personen allergeestdriftigst toegejuicht.

Aan de vooravond van de 70ste verjaardag 22 Juni Juni van den minister president, Dr. H. Colijn geven de bladen waarderende artikelen en levensschetsen van den jubilaris, welke artikelen rijk zijn geïllustreerd.

Bij gelegenheid van zijn 70ste verjaardag Donderdag, werd Minister Colijn door velen gelukgewenst. De 70 jarige ontving een rijke bloemenschat, waaronder een bloemstuk van Hare Majesteit de Koningin. Uit alle oorden van het land, uit de overzese gewesten en uit het buitenland kwamen pakken met telegrafische felicitaties. Ook kwamen vele geschenken binnen. De lezers van de „Standaard" schonken een schilderij van den 17en eeuwsen Jan van Goyen, welk schilderij werd aangeboden door den directeur van de Standaard, de Vlugt. Onder de geschenken bevindt zich ook een album met Duits noodgeld uit de inflatie periode. In een begeleidende brief wordt de wens uitgesproken dat Nederland voor een dergelijke ramp gespaard moge blijven.

Naar Transocean meldt, is men het verschil van mening in het kabinet nog niet te boven gekomen. Deze week zal geen buitengewone ministerraad meer plaats vinden. Naar de Nieuwe Rotterdamse Courant meldt, had de premier Donderdagavond een bespreking met den minister van Sociale Zaken en den minister van oorlog, wier begrotingen de financiële kracht van het land te boven gaan.

Maandag a.s. zal de gewone zitting van het kabinet plaats vinden. Alsdan zal men tot overeenstemming zijn gekomen inzake de te bewandelen weg. In welingelichte kringen is men van mening, dat het in het geheel niet uitgesloten is, dat men tot overeenstemming komt, terwijl ook de verschillen inzake Oss bijgelegd blijken.

Donderdag is de Kamer begonnen met de behandeling van het rapport inzake Oss, welk rapport voor den minister van Justitie zeer ongunstig is uitgevallen. Uit een artikel in de Rotterdammer zou men kunnen afleiden, en dit meent men ook in parlementaire kringen, dat de Protestants Christelijke groepen tevreden zouden zijn met een parlementaire verklaring, waarbij wel critiek op den minister wordt geleverd voor de wijze waarop hij in de zaak Oss is opgetreden, doch waarin de Kamer het vertrouwen in den minister niet opzegt.

DANKBETUIGING.

Mede namens de overige familieleden, betuigt ondergeteekende langs deze weg, zijne hartgrondige dank aan den Weled. Zeer Gel. Heer Dr. Hilgenholtz, die hem naast den Allerhoogste van een wissen dood redde. Voorts aan de Eerw. Zusters van de operatiekamer van het St. Elisabeth's Gasthuis. Doch in 't bijzonder aan de Afd. van Zr. Eudoxia met hare staf van bekwame zusters. En aan vrienden en kennissen voor hunne betoonde belangstelling.

A. HUNSEL, Willemstad 24|6|39.

Oprechtheid van hart veronderstelt een sterke, vastberadenheid, mannelijke wil. Wie niet sterk is, kan niet waar zijn.

Een leeuwenuur is meer waar dan een eeuw kuddeleven.

God geeft aan de mensen van iedere nieuwe tijd de krachten, die zij nodig hebben om boven alle noden uit te groeien, wanneer zij maar edelmoedig zich aan Zijn wil en beschikkingen overgeven.

Woningtoestanden.

Omdat wij zo weinig verwend op het gebied van woningtoestanden zijn, treft het ons telkens aangenaam, als we een aantal goede huizen ontmoeten.

Hierboven ziet men een eenvoudig, **goedkoop** huis. Heus, de huur bedraagt **geen** 50 of 60 gulden; misschien de helft. En dat kán; het is mogelijk zulke huizen te bouwen en goedkoop te verhuren; bovendien kan van die lage huur nog het huis zelf worden afbetaald in deze zin, dat de bewoner na verloop van een aantal jaren geen huur meer hoeft te betalen en rechten krijgt op het huis.

Waarom dan niet méér geld belegd in deze huizen. De risico? De risico is hier minder dan elders, want bij wanbetaling heeft de bouwer toch altijd een gemakkelijk verhaal op dat gedeelte van de betaalde huur, dat als afbetaling geldt. En zolang er nog zoveel krotten op te ruimen zijn, hoeft men van een huurdaling als gevolg van huizenovervloed, niet te spreken.

Maar behalve dit grote voordeel, geeft de bouw van woningen direct een verlichting in de woningnood en tenslotte geeft het een goede reserve voor de toekomst van het Curaçaose volk. „Als de Isla eens weggaat......"

DE KINA, DE MALARIA, DE INCA'S EN DE JEZUIETEN.

In de tijdsorde zal er wel reeds een kinaplant bestaan hebben, voordat de malaria onder de mensen woedde, en de malaria was reeds duizenden jaren bekend, toen de Jezuieten op het wereldtoneel verschenen; en de Inca's bestonden al weer honderden jaren voordat de Jezuieten opkwamen. De Inca's zijn het heersersgeslacht van Peru, en onder hen was de heilswerking van kinabast tegen de malaria bekend. De Jezuieten brachten deze bast naar Europa, aldus dr. Th. H. Schlichting in de „Tijd".

Voor den Europesen mens echter bestond eerst de malaria, toen kwamen de Jezuieten, toen de kina, en later hoorden ze van de Inca's.

Dat de kinabast in de eerste helft van de 17e eeuw uit Peru naar Europa kwam, was een feit van zeer grote betekenis. Want tot op die tijd stond de geneeskunde tegenover een enigszins kwaadaardige of langdurige derdedaagse of vierdedaagse koorts misschien wel niet geheel machteloos, maar toch zeer zwak. Streken, waar de malaria inheems was, werden vaak ontvolkt, en vele van de bewoners waren dan ook nog verzwakt en bloedeloos door de doorgestane koortsen, want de malaria vernietigt het bloed. Tegenover de tropische malaria, die veel heftiger is, was de geneeskunde vrijwel machteloos.

Toen dan ook de kinabast uit Peru naar Europa gebracht werd, maakte dit een grote indruk, en het duurde niet lang, of er was reeds een legende ontstaan. Deze legende, die een lang leven had, ging vooral omtrent de ziekte van de Spaanse vice-koningin van Peru, de gravin del Chinchon. Een der medische bestanddelen van de kinabast wordt dan ook chinchonine geheten. Het schone Peruaanse meisje Zuma verried het geheim van de werking der kina aan de genoemde vice-koningin, en zij deed dit met levensgevaar, want het was een geheim van de Peruaanse heersersfamilie, de Inca's, die door het bezit daarvan een grote voorsprong hadden op de gewone bevolking. Lafontaine heeft daarop een gedicht gemaakt, en de legende is zelfs tot een drama bewerkt.

Er schijnt een korrel waarheid in deze legende te zijn, want in de vroegere opsommingen van Peruaanse geneesmiddelen door Europeanen komt de kina niet voor. Maar dat de gravin de kinabast naar Europa bracht, blijkt niet waar te zijn; wel werd zij in Peru, op aanraden van een Jezuiet, voor haar malaria met kinabast behandeld; en zij maakte er toen propaganda voor, zodat de gepoederde bast de naam kreeg van gravinnepoeder, pulvis commitissae de eer echter, dit poeder 't eerst naar Europa gebracht te hebben, komt aan de Jezuieten en wel waarschijnlijk aan den Spanjaard Barnabé de Cobo, die procurator van de Peruaanse provincie was.

Dit moet geschied zijn kort voor 1630, en wanneer men in aanmerking neemt, dat de Spanjaarden sedert 1560 meester waren in Peru, heeft het toch lang geduurd, voordat de werking der kina onder de Europeanen bekend was.

Barnabé de Cobo dán bracht het poeder naar Spanje en later naar Italië, daar werd het in 1632 gebruikt, en in geneeskundige geschriften van 1641 werd er over, als een bekende zaak, gesproken.

De graaf van Chinchon keerde in 1640 naar Europa terug (zijn vrouw was gestorven); hij en zijn lijfarts brachten grote hoeveelheden van de bast mede; daar hij in dienst was van Karel V. werd de kina nu ook bekend in de Nederlanden. Het schijnt echter dat het belang van de zaak noch door de Nederlanders, noch door de Spanjaarden begrepen werd.

In Nederland ontmoette het althans veel oppositie, hetgeen daaruit blijken kan, dat Jan Swammerdam, een geleerde van internationale naam, en persoonlijk bekend met de beste Nederlandse geneesheren, in 1686 aan malaria stierf, omdat men te laat begonnen was, hem met kina te behandelen. Het succes van de kina begint in Rome, toen een andere Jezuiet, Bartholomé Hapur, in 1643 met zeer grote hoeveelheden uit Peru daar aankwam; het schijnt dat deze pater, op zijn reis naar Italië door Frankrijk komende, den lateren Lodewijk XIV van zijn malaria genezen heeft.

In Rome kwam de pater in aanraking met Juan de Lugo, een beroemd theoloog, die later kardinaal werd en zich buitengewoon voor de kina interesseerde; hij deed haar uitdelen, vooral aan de arme bevolking van Rome.

De kardinaal was geen kwakzalver; hij liet de zaak onderzoeken door voortreffelijke geneesheren, o.a. door Fonseca, den pauselijken lijfarts. Ook de eerste nauwkeurige gebruiksaanwijzing, de z.g. Schedula Roma, stamt uit Rome en wel van een Jezuietenbroeder Pacciarini, die apotheker was van het Romeinse Jezuieten-college. Dit voorschrift was zeer goed, en komt bijna volkomen overeen met de beste moderne gebruiksaanwijzingen.

In 1646, 1650 en 1652 stierven generaals der Jezuietenorde; telkens moest een algemene bijeenkomst der Jezuieten gehouden worden, om een nieuwen generaal te kiezen, en deze bijeenkomsten werkten er toe mee, om de kina onder alle Jezuieten bekend te maken en te verspreiden; ieder nam een flinke hoeveelheid mede, zodat lange tijd de beste en goedkoopste bast bij de Jezuieten te verkrijgen was: het kreeg de naam Jezuietenpoeder of kardinaalspoeder.

Intussen: de tegenstand was niet gering, want ten eerste streed het gebruik van de bast met vastgeroeste, eeuwenoude medische opvattingen; anderzijds gaf ook de naam „Jezuietenpoeder" tot oppositie aanleiding.

De strijd voor en tegen duurde wel vijftig jaar maar het gebruik nam steeds toe; men moet daarbij niet vergeten, dat de diagnose van malaria veel moeilijker was dan nu; en dat allerlei gevallen van koorts, die geen malaria was, en toch behandeld werden met kina, de schijn van onwerkzaamheid van dit geneesmiddel konden verzwakken. Maar ook de koningen begrepen langzamerhand het belang van de zaak, en zo kocht koning Lodewijk XIV in 1679 het geheim der bereiding van een Engelsen dokter Sir Robert Talbot; deze kreeg daarvoor 2000 louis d'or, een groot jaargeld, en een titel. Zo stierf de oppositie langzaam weg.

De kina is niet alleen een geneesmiddel, maar ook een middel tot voorkoming van malaria; zij, die b.v. naar West Afrika gaan, gebruiken elke dag een hoeveelheid chinine als voorbehoedmiddel. En tenslotte: door de vermindering van het aantal gevallen kunnen ook de muskieten zich veel minder infecteren, en dus ook minder de ziekte verspreiden; zodat ook deze wijze het kinagebruik de verspreiding der ziekte heeft verminderd.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

2 Juli 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 (O. Corsica)	
2 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — Jong Curaçao (B. L. Dijk)	*
2 Juli 1939:	Juniores	S.U.B.T. — Tropiales (I. Dania)	%
9 Juli 1939:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1 (A. Jesurun)	
9 Juli 1939:	B-klasse	Jong Curaçao — Volcania (Ch. Wix)	*
16 Juli 1939:	A-klasse	Asiento 1 — S.U.B.T. 1 (P. Tuin)	
16 Juli 1939:	B-klasse	Willemstad — Arsenal (I. Dania)	*
16 Juli 1939:	Juniores	Volcania — Hercules (A. Ercol)	%
23 Juli 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Feyenoord 1 (P. Tuin)	
23 Juli 1939:	B-klasse	Jong Curaçao — Hilversum (H. Rog)	*
30 Juli 1939:	A-klasse	Volharding 1 — Feyenoord 1 (A. Jesurun)	
30 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — Sparta (Brakke)	*

RIO CANARIO.

2 Juli 1939:	A-klasse	R.C.C. 1 — Hercules 1 G. Visser)	
2 Juli 1939:	B-klasse	Arsenal — Atlantico (H. Nevel)	*
9 Juli 1939:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hollandia 1 G. Visser)	
9 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — Volcania (Brakke)	*
16 Juli 1939:	A-klasse	Feyenoord 1 — Hercules 1 (B. L. Dijk)	
16 Juli 1939:	Res.A-klasse	Volharding 2 — R.C.C. 2 (H. Nevel)	*
23 Juli 1939:	A-klasse	Hercules 1 — Atletico 1 (Oehlers)	
30 Juli 1939:	A-klasse	Asiento 1 — Atletico 1 (O. Corsica)	

SCHERPENHEUVEL.

2 Juli 1939:	Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Volharding 2 (B. L. Dijk)	
9 Juli 1939:	B-klasse	D.C.C. — Hilversum (H. Rog)	
16 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — D.C.C. (Ch. Wix)	
23 Juli 1939:	A-klasse	Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1 (G. Visser)	
30 Juli 1939:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (A. Ercol)	
30 Juli 1939:	B-klasse	Atlantico — Willemstad (H. Rog)	*

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

De verenigingen worden aan het besluit van 30 Mei j.l. herinnerd. Ter voorkoming van onaangenaamheden, verzoeken wij U er rekening mede te houden dat alleen wijzigingen in het programma per groene kaart zullen worden bekend gemaakt.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78, tel. 367.

In verband met de voetbalwedstrijd S.U.B.T. v/s AJAX zullen op Zondag 25 Juli geen competitiewedstrijden plaats vinden.

ZONDAG 25 JUNI.

VOETBALWEDSTRIJD SU.B.T. 1 versus H.M.S. „AJAX".

Aanvang 4.30 n.m.

Opstelling S.U.B.T. 1

GROVELL
MADURO DORAN
DE CASTRO BAKHIUS QUIRINDONGO
PIETERSZ HERNANDEZ BOSCH EVERTSZ RUIZ

Reserves: Salcedo, Ilario Lodewijk en Reyes.

Scheidsrechter: P. uin.
Grensrechtsters: H. Gog en B. L. Dijk.

HET BESTUUR.

HET IS ER EEN PARADIJS.

In Moscou heeft een groot communistisch congres plaats gehad en daar werd de zoveelste wereldrevolutie voorbereid.

Vadertje Stalin was natuurlijk ook van de partij en hield er een ellenlange redevoering over de heerlijkheden van het Communisme en van de wereldrevolutie.

De communistische bladen in België namen van-zelf-sprekend de magistrale rede van Stalin over, maar niet van a tot z. Een gedeelte ervan werd verdonkeremaand en wel waar Stalin sprak over de „zuiveringen", die er in de communistische gelederen hadden plaats gehad. In plaats van „zuiveringen" mag men ook lezen „moorden". Dit gedeelte luidde aldus:

„We kunnen niet zeggen, dat de „zuiveringen" (lees: moorden) zijn doorgevoerd, zonder dat er vergissingen zijn begaan. Ongelukkigerwijze zijn er veel meer vergissingen begaan dan men wel zou kunnen vermoeden. Het is duidelijk, dat wij de methode van de massa-zuivering (lees weer: massamoord) niet meer mogen toepassen."

Ja, in het communistische paradijs is het zalig te leven, vindt ge ook niet, lezer? Op een gemakkelijke manier bestijgt men daar de maatschappelijke ladder. Wilt ge een sport hoger klimmen en ge ziet die plaats door een ander bezet, dan volgt ge maar de beproefde methode der „zuivering" en... de weg is vrij. Totdat ook gij wordt weggezuiverd. Enz.

Alle mensen kunnen nu eenmaal geen buitengewone dingen doen in hun leven, maar iedereen kan groot worden met vrijwillige aanvaarding en geestelijke opvatting van het lijden, dat hem vroeg of laat overkomt.

Wie zich door het mindere gedeelte van zichzelve laat geleiden, verdient de naam van mens niet.